

عنوان مقاله:

تحلیل مفهومی عنوان حکیم نومشائی و تطبیق آن بر رجب علی تبریزی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های مابعدالطبیعی، دوره 1، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

محمود هدایت افزا - معاونت علمی و فناوری نهاد ریاست جمهوری

خلاصه مقاله:

فقدان تاریخ فلسفه اندیشمندان مسلمان، سبب غفلت فلسفه‌پژوهان از برخی مکاتب فکری و نظرات متنوع گردیده است، به خصوص متفکران متاخر از میرداماد، یا به کلی مغفول مانده‌اند یا به نحو معوج معرفی شده‌اند. در این میان، چندین نظام فکری در تقابل با آموزه‌های ملاصدرا تاسیس شد که نخستین آنها، مکتب رجب‌علی تبریزی است. او که تسلط ویژه‌ای بر اندیشه‌های مشائی و به خصوص کتب سینوی داشت، به حسب مسائل جدیدی که در عصر وی تبلور یافته بود، با تقریری نو از برخی مبانی تفکر مشائی و بازخوانی برخی اصطلاحات، تلاش کرد تا ادبیات فلسفه‌ی مشائی را ارتقا دهد. گرچه تبریزی در مقام ارائه‌ی مطالب، برای هر ادعایی برهان عقلی اقامه نموده، بر روش مشائی پای‌بند بود؛ اما او در مقام تحقیق، به هیچ وجه خود را به منابع مشائیان محدود نکرد و از منابع سایر اندیشمندان، به خصوص آموزه‌های دینی ایده گرفت؛ بنابراین چنانکه هانری کربن ما را بدان توجه داده، محتوای آموزه‌های تبریزی «حکمت» خوانده می‌شود از آن‌رو که در بستر فرهنگ امامیه تکون یافت و در مسیر گردآوری داده‌ها، طرح مسائل و حتی چشم‌انداز پاسخ‌ها، متأثر از نصوص دینی بود. در مجموع با لحاظ دو مقام گردآوری و ارائه، شایسته است که مکتب متفکر تبریزی را «حکمت نومشائی» نامید.

کلمات کلیدی:

,Mulla Sadra's Critics, Mashaei's Method, Henry Carbone, The Distinction of Research from Presentation
ناقدان ملاصدرا، روش مشائی، هانری کربن، تمایز تحقیق از ارائه، حکمت نومشائی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1671864>

